

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΩΔΙΟΥ

Μία φωνή πού άναστατώνει τήν Ρώμη. Τά μυστήρια τής «Αγαθής Θεάς» στό μέγαρο τού Ιουλίου Καίσαρος. Ή γυναικία του Περμητιά και ο φίλος τής Κλώδιος. Ο «Αλλιεπίδης τής Ρώμης». Ή μυστηριώδης ψάλτρια τής θεάς και ή σκλαβά Αιγύπτια. ο "Αντρας στό σπίτι Ι". Ένας ένοχος έρωσ με συνέπειες πολιτικές. Ή διαμάχη δυε κομμάτων και τού σκανδαλου τής Περμητίας, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Θά σάς διηγηθώ ένα περίεργο ιστορικό έπεισόδιο τών Ρωμαίων χρόνων :

Τό πρωί τής 5ης Λελευθίου τού έτους 62 π. Χ., παρατηρείτο μία άσυμφωτή κίνησις στους δρόμους τής Ρώμης. Στην Άγορά και στη λεγομένη Ίερα Όδω, άνεβοκατεβάναν όμιλοι πολιτών, οι οποίοι συζητούσαν με έρωσ ζήλου και άγνησιζο. Ίερεις τών διαφόρων θεών διαβάζαν τά κτήνη, έσκηναν ο ένας τόν άλλον, κι' έπειτα αποτραβίδαν στις στοές και κωνέντιασαν χαμηλόφωνα... Αιτώρες φήμες κυκλοφορούσαν. "Άλλοι έπαινούσαν, ότι νέα ανομοσμία άνευλιόφθη, έξαρμόνια από τά λείψανα τής σημασίας τού Κατίνα. Άλλοι έθελοβαίον ότι έφανέρθη ο Κάτων, ο άπείλατος ποιήμιος τού άρχοντου Νάου. Όσοσδήποτε κάτι σαβαρό είχε συμβεί, αλλά κανείς δέν απορούσε γιά δόση σχετισμός θετική και έπίσημη πληροφορία...

"Έξασφα, άνοίγει ή πόρτα τού Ύψατου τής Ρώμης Σίλαου'ό και βγαίνει ή Αφρησία, ή μητέρα τού Γάιου Ιουλιού Καίσαρος. Ή σεβασιμία δέσποινα βιάζει με ζαλο, άποστηρίζονη από δύο θαλαμηπόλους τής Αισθημα άνάγκη από λέξη και άρχη ζουραγίζετα στην έπιβλητική τής όψη. Μήπως ο γιος τής, ο άρχαίμενος τού Ρωμαίου λαού, έπεσε θύμα καμιάς ενέδρας τών έχθρων του και τώρα ή μητέρα του ήθε να φέρη την εδμή στον Ύψατο; Ηούλοι από τούξ έξέγοντας ποιήταξ την πληροφορία και την έρωσούν με ενόδια.

Ο Ιούλιος Καίσαρ, άπαντά έξείνη, 57, εντόνος γιά τού Ρωμαίου λαό, αλλά ζητεί εκδίκαση άπ' αυτών γιά την προσβολή πού έγινε στην αξιοσημειώ τού τιμή και τούξ ζεατισμό θεός του!

"Υστερ' από λίγο ώρα έγινε γνωστή σ' όλη τή Ρώμη μία δραματική σσηνή πού είχε διαδοματισθεί την προηγουμένη νύχτα στό σπίτι τού Γάιου Ιουλιού Καίσαρος. Ίδού τί είχε συμβεί :

Ο Πόλιος Κλώδιος, ο όποιος άνηξε σέ μία από τίς εύγενέστερες οικογένειες τής Ρώμης— ή οικογένειά του ήταν σχεδόν τόσο άρχαία όσο και ή Ρωμαϊκή Δημοκρατία— άναπόδοξε τσελλά τήν γυναίκα τού Ιουλιού Καίσαρος, Πουτηρία.

Λαμπρός τού γένου, κομάρω τούξ τρόπους, εντοσφορος τού πνεύμα, ο Κλώδιος δέν άφρασε γιά ζευγάρι την είνια τού πλήθους, κι' αυτό τόν είχε κάνει περιφρονο μέχρι θραυστήρας... Δέν είχε λοιπόν άποφασίσει άξιο, πώς έτόλμων να ριξή βένιματα καταχτήσεως στην άριστάτη Πουτηρία, τή θεαματική τού άρχοντου Κοίντου Πουτηρίου, άφρηά τού Λουκιού Σέλλα και σείζονο τού Καίσαρος...

Ή Πουτηρία δέν ήτανε άδιάφορη στις έρωτικές έδηλώσεις τού όμοιου Κλώδιου, πού ήταν γιά τή Ρώμη ό,τι έπαιζε ο 'Αλαβιάδης γιά τας Αθήνας. Με τή μοσολόρη τής "Αθρας—σκιλάβας τής Πουτηρίας—οι δύο έρωσάτι άνηλλάσαν θετική αλληλογραφία. Ή κακή γνώσεως πάλαιτα έλεγαν ότι είχαν και μυστικές συνεντεύξεις: άλλ' ή άφρηνη αίσθησή τής πεθεράς τής Πουτηρίας, (τής Αφρησίας), έματιάνε τά σχέδιά τους. Και οι δύο έρωσάτι άπεφάσισαν να καταφέρουν σέ κάποιο πονηρό τέχνασμα...

"Ένας θάλαμος πού μοσχοβολούσε, κι' όπου θα είχε περάσει γλυκές ώρες άλλοτε με την πανέμορφη φίλη του..."

Έπιησίαζε ή ημέρα πού έπρόκειτο να τελεσθούν στό άρχοντιό σπίτι τού Καίσαρος τά μυστήρια τής λεγομένης Α γ α θ η ς Θε α ς.

Στην τελετουργία αυτή, ή Πουτηρία έπαιξε να λάβη μέρος, ώς Μεγάλη Έπίτιμος Ίερέα. άφρη ήταν γυναίκα τού Ιουλιού Καίσαρος, Μεγάλο υ Π ο ν τ ί φ η κ ο ς τ ή ς Ρ ο μ ή ς.

Ή ιεροπραξία έμελε να τελεσθή και

τά τίς νυκτερινές ώρες, παρισταμένον μόνον γυναικών. Ή παρουσία άνδρών ήταν άπίστηρος άπαιτησμένη. Άζώη και από τά ζώα τού σπιτιού—γάτος, σκύλος, πετεινός, κ.τ.λ.—άπεινώριαν τ' άρσενικά. Άλλά και άφρη άντικείμενα, π.χ. άργάματα άρσενικών θεών κ.τ.λ., τά έοζέτασαν.

Μέσα λοιπόν στην έντέλος γυναικία αυτή συνάθροιση, δέν ήταν τάχα δυνατόν γιά τρυπώση ο όμοιος Κλώδιος, μεταμφιεσμένος σέ γυναίκα; Πώς ήταν δυνατόν να έκαστεθών την παρουσία του, άφρη από έκπρηταξ θεμασεντικούς λόγους, πού δέν έπέτασε σέ πονη άνδρός να βεβήλωσεν με την παρουσία του την άπολλυσιαξ γυναικία αυτή τελετή;

Ο Κλώδιος ήταν γνόσταξ. Ένα λεπτό γυνώδι ένοιάζε μόλιξ τού άνδρου γιά ρόδινο πρόσωπό του, ώστε ο μετασχηματισμός του σέ γυναίκα ήταν έκολούταξ.

Βέβαιος, ή έρωσάτι ήταν φοβερή, προτίκασθη, άλλ' ούτε ο Κλώδιος, ούτε ή Πουτηρία είχαν ενόδια στην Άγαθή Θεά, και τού σκανδαλό ενδοσμονής άποκαλήσεως τούξ τού θεοσφάου έντελός άδύνατο. Έσφιμώριαν λοιπόν να συναντηθούν στό άρχοντιό σπίτι, κατά τή νύχτα τών μυστηρίων, βέβαιος ότι δέν θα τούξ άνελάττει κανείς.

Ή 4η Λελευθίου, ήμέρα άνοσμένη γιά την τελετουργία, έφτασε. Μόλιξ ο ήλιος έθάθηε από τόν ορίζοντα, ή Ρωμαίξ δέσποινες και ή παθόντες έφθάναν με ενόδια στον τόπο τής τελετής, στό μέγαρο τού Ιουλιού Καίσαρος, Μεγάλου Ποντιφίρωξ. Μία σκιλάβα, τοποθετημένη κοντά στο κατόφρι τής θύρας, στο έσωτερικό περιτύλιχο, δεχότανε τίς προσερχόμενες και τίς έπιτάξ στην ενύχωση αίθουσα, όπου θα έτελεστο ή θυσία... Ή σκιλάβα αυτή ήταν ή "Αθρα.

Έξασφα προσεγγίσα και μία γυναίκα, με τού πρόσωπο έπιμελώς σκετασμένο με πέλλο. Τό άνάστημά τής είχε ψηλό και τού σχήμα τής μεγαλοσφελές, άν και ή κίνησις τής κινδύνου ένα έλαφρό διαταγμό.

—Τ' όνομά σου; τήν έρωτά ή "Αθρα.

—Νέφρα ή Μίληρα, φράτρια τής Άγαθής Θεάς, στό ναό τής τού Άβεντινού λόφου! άπαντά ή άγνωσθη.

Στίξ έξέειξ αυτές ή "Αθρα άνασκαρτά, βάζοντας τού δάχτυλο στό χείλη...

Έπειτα, παίρνονταξ την ξένη από τού χέρι, την παρασώρη γρήγορα, μέσα από μία μαζαρία σειρά στοών, και την άφρινε σ' ένα μικρό δωμάτιο τού δευτέρου πατώματος, όπου έβαλίεμε βαθύ σκοτάδι. Ή πεπρωσάρα αυτή ήταν ο... Κλώδιος. Και τού δωμάτιο όπου τόν είχε άδηριάζει ή πονη σκιλάβα ήταν ο θάλαμος τής όμοιας Πουτηρίας, τής γυναικίξ τού Γάιου Ιουλιού Καίσαρος, ένας θάλαμος πού μοσχοβολούσε κι' όπου θα είχε περάσει άφρηξ γλυκές ώρες άλλοτε ο νεώγιος Ρωμαίος, με την πανέμορφη φίλη του...

Στό δωμάτιο αυτό πρόκειτα νάφρη σέ λίγο ή Πουτηρία.

Άλλά τά μυστήρια τής Άγαθής Θεάς ήταν στην άσχη τους, και τού σκανδαλό λειτουργήματα πού έτελεσός ή Πουτηρία, δέν τής επέτρεπε ν' άπομακρινθί από τόν τόπο τής τελετής, χωρίς να γίνη αίσθητή ή άπουσία τής... Και ή ώρα περνά...

Ο Κλώδιος, πού είχε άρχισει κούλαξ να γνήνη την έπνοσή του,—περιεργός να ίδή πώς έτελεσόνται τά περιέφρα μυστή-

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΝΑ ΚΑΙ ΣΠΑΝΙΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ

'Η ιστορία του θα διηγηθούμε εδώ, συνέθη πρό ενός περίπου αιώ-
νος στη Γερμανία.
Σε κάποια Γερμανική πόλη ζούσαν την εποχή αυτή δύο νέοι πλου-
σίον οικογενειών, οι οποίοι είχαν κλησι προς τη ζωγραφική και περιη-
γώντας διάφορα μέρη της εκκλητεχύνοντες σκολαστέ.

Μία βραδιά έγιναν σε μία κομπόλη κοντά σε κάποιο δάσος.
'Εκεί πληροφορήθηκαν από τους κατοίκους, ότι στην άκρη της κοινο-
πόλεως υπήρχε ένας μεσαιωνικός μεγαλοσηλής πύργος, όπου θα βρι-
σκοντο διάφορες παλιές τοιχογραφίες προς άντιγραφή.
Τους είπαν όμως, ότι ο πύργος εκείνος ήμενε πολυ πολλού όρημος,
γιατι μία παράδοσ έλεγε, ότι κάθε νύχτα βγαίνανε φαντάσματα. Μο-
νάχε ένας γέρος έπιστάτης κατοικοσ εκεί, αλλά κι αυτός είχε δια-
λέξει για κατοικία ένα δωμάτιο κοντά στην αλλόστορα.
Οι δύο φίλοι δέν έδσαν χαμιά σημασία σ' όλα αυτά. Ληρωθήν-
θηκαν λοιπόν άμέσως προς τα εκεί και όταν ήρταναν χτύπησαν την
πόρτα.
— Ποιος είναι; ρώτησ από μέσα ο έπιστάτης.
— Είμαστε δύο ξένοι, δέν γνωρίζουμε κανένα εδώ πέρα
και δέν έχουμε μέρος να κοιμηθούμε. Γι' αυτό, σε παρακαλώ-
με, να μας άνοιξης για να μείνουμε άποψε στον πύργο, άπάν-
τησαν οι δύο ζωγράφοι. 'Ο γέρος, ύστερ' από μερικος διαταγ-
μοσ, τους άνοιξε την πόρτα και οι ξένοι μπήκαν στην αυή.
Τους έδωσε τότε μία δάδα άναμμένη και τους ελε:
— Άνεθίτε αυτή τη δάδα σάλα και θα βρήτε ένα μαζού διά-
δρομο. Στην άκρη του διαδρου αυτού θα ίδητε μία μεγάλη
αίθουσα, όπου μπορείτε να κοιμηθήτε. Καλήνύχτα, παιδιά μου,
και να με συγχωρετε πο δέν ήπαρού να σας συνοδεύσω. Άλλά
τη νύχτα φοβόμια σ' άνεδο άπαύ.

για της 'Αγαθής Θεάς, βέβαιος ότι δέν θ' άναγνωστοθή, έχκατάλει-
πο το μικρόλο κρηφώνο του και διεκδίνεται προς το μέρος όπου ά-
κούγονται μελωδικά τα ήρα τραγούδια τών γυναικών, γύρω από το
άγαλμα της 'Αγαθής Θεάς....
'Ενώ όμως έκείδεις μέσα στους σπασμένους διαδρόμους του άπε-
ράντου μεγάρου, έλασε το δρόμο στους σπασμένους μακάνδρους και τέ-
λος ήρτανε σε μία φωτισμένη στοά.... 'Ο Κλωδιος τράβηξε άφοβα
προς το φώς έβεινο και είδε μία σελάδα ποι καθόταν χλωμο, στο ψη-
φιδωτό, κι' έπαιζε μόνη τις τους κόβους. Στάθηκε τότε διασταζικά,
στο μισοφωτο του περιστολήιο, στη σκά, κι' εκότταζε, μνη ξεροντας
άν ήρατε να προχωρήσει....
'Εξαμνα η σελάδα — Αίγυπτα τ' όνομά της — έσώρισε το κεφάλι
και τον ήδε, Νομίζοντας δε ότι είνε γυναίκα, του έπρωτεινε να καθί-
σησά να παίξουν μαζί τους κόβους.... 'Ο Κλωδιος άρνήθηκε, ή σελά-
δα έπέμενε, σηκώθηκε και, λέγοντας: — Ποιά είσαι σύ ποδ ποδ
κάνεις την άκατάδεχτη;», τον έπιασε από το χέρι και προσαπόθεσε
να τον σπύσ στο φωτισμένο μέρος της στοάς.
Μέ φωνή σπαλιά ο Κλωδιος, ήλπο προσαπόθεσε να της άουση γε-
νωμένη τένου. Λέει: « — Είμια ή Νέαφια, ή πάλαια της 'Αγαθής
Θεάς.... Ζητώ την Άβρα...» .
'Η σελάδα έχκατάλαβε τότε, ότι είχε να κάνει με άντρα. Άρβινε
άμέσως τον Κλωδιο και μπήγε μία κρηφή:
— Άντρας μέσα σπυ....
Τρζώντας μέσα στους διαδρόμους έπανάμειβάνη την
κρηφή της: «ά ν τ ρ α σ σ τ ό σ π ι τ τ ι » και σκαρ-
λίσε τον τρόπο στις γυναίκες.
Είνε άόνητων να προχωρή τί άκολούθησε.... Το σπι-
ν άναστατώθηκε, ή ήθετα διεκόρη, τα ήρα άντικειμενα
σκολαστρήσαν άμέσως και η Αιθούσα, ή σελάδα έπαύο,
η πέπερδ της Ποιητίας, έδωσε μεγαλόφωνα μία
διαταγή:
— Κλείστε τις πόρτες!...
'Ερπασαν παντοφ. Μει άναμμένες δάδες, έφωτίσαν και
τις δύο άπόζωντες γυναιξ του μεγάρου και τέλος ανεκάλυ-
ψαν τον τρομερό νέο, ποδ έδεδιέζον με την παρουσία
τον την ήρα λατορία της άγνωστης θεάς.
'Η γυναίκες έχήθησαν τότε κα-
τεπάνο του και με φοβερες κατά-
ρες έπεκαλέστησαν εναντίον του
της καταχρόνης θεότητας... 'Ο
δδρωος ήρτανε στο κατακρηφο....
Μεσα στη σύγχυση εκείνη, μέσα
στο πανδαμόνιο, ή πορηφ Άβρα
άρπασζε τον Κλωδιο από το χέρι,
τον — έτράβηξε σε μία σκοτεινή
στοά και από μία κρηφή πορτοφύλι
τον έβγαλε στο δρόμο.
— Φύγε γρηγορά!... Φύγε!...
του ελε.
'Ο Κλωδιος άκολούθησε τις
σημιούλεξ της, αλλά στο μεταί
τον ήλξαν άναγνωσίσει.
Το πρωί, ή Αιθούσα έπήγε στον
Υπατο της Ρώμης, κατήγγυλε έ-
πισήμως την άνοσια ποδεί και έ-
ζητησε την παραιοειρηματική τιμω-
μία του θεοσπύτατου Κλωδιου....
'Απο τη στιγμή αυτή, το θρωτικό
έλεπίδιο, σπνδρωσμένο με βραειά
αρεσβίλη κατά της θρησκείας, έ-
πήρε διαστάσεις σπορδαίου πολιτικού γερονότου.
Το τί έγινε κατόπιν, θα το ίδουμε
στο άκόλουθο φύλλο.

...Ενας σεβάσιμος γέρος μ' άαπρα γένεια και άσπρη όδη, ντυμένος παράξένα...

ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΕΡΒΕΡΤ ΚΩΦΜΑΝ
ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

"Όσο ψηλότερα άνεβαίνεις, τόσο περισσότερους έχθρους άγίνεις
πίσω σου. Δέν υπάραξε μέσον να άποφύγεις τις κρίσεις των άλλων,
εφότις άν προτιμής να παραιμείνεις άνασως.
'Ερ' όπου οι άνθρωποι έχουν άνομιες γνώμες, ή δόξα ποτέ θα
ζηροκοποιεία και ποτέ θα άποδομιμάζεται.
Κι' όταν άόκημ θέλουμε να φανώμε άμερόληγτοι, δέν κινώμε
παρά σύμφωνα με τις προσοκαίες μας άντιλήψεις.
'Αν είσαι ελάγκνης και γρησίζεις το καθήρον σου, στάσου άσώ-
λευτος και ποέμησε μέχρι θανάτου.
Κάθε άνθρωπος ποδ προσορίζεται για την κρηφή, είνε μοραιοά
να περαιο από τον δόμο της αναθανίας.
'Αν ή γνώμη σου είνε σωστή, άκολούθησέ την και να είσαι βέ-
θιμω ότι ποδ σε κατηγορώμεν βλάθουν από πίσω σου.
'Όσο περισσότερη δύναμη άποκτάς, τόσο περισσότερους άντιπά-
λους ξεφορτώνοσια.
'Όσο περισσότερο μιλώμε για σένα, τόσο περισσότερα ψήμματα θα
διαδώσει για το πρόσωπό σου.
Το ποτήρι του Σοκαράτη γεμίζε
από κόνειο ποτουί γεμίζη από
δόξα.

